

firmě, vrhá na jeho jednání tak špatné světlo a zahanbuje celý advokátský stav tak vážným způsobem, že kárný soud odvolací neshledává kárným senátem vyslovený trest za nepřiměřený neb upřílišněný, i když se přihlíží k nesnázím v povolání, pro které odvolateli prý nebylo dobře lze, by včas své povinnosti k účtování dostál. Nijak na tom nesejde, zda kárný senát překročil míru trestu komorním návladním navrženou, neboť komorní návladní není povinen, navrhnouti určitou výměru trestu; navrhl-li ji, není tím kárný senát (stejně jako jinými jeho návrhy v řízení o vině nebo trestu) vázán.

Čís. 125 dis.

Stížnost proti usnesení kárné rady jest podati písemně v neprodlužitelné lhůtě 14 dnů po doručení usnesení u kárné rady, která učinila usnesení.

Opozděnou stížnost jest odmítnouti.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1930, Ds II 14/30.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie odmítl v neveřejném zasedání stížnost Aloise K-a do usnesení kárné rady mor. advokátní komory v Brně ze dne 6. září 1930, jímž nebyl shledán důvod ke kárnému stíhání Dr. Františka V-y.

O d ů v o d n ě n í:

Proti napadenému usnesení, které bylo doručeno stěžovateli dne 25. září 1930, podal stěžovatel dne 21. října 1930 stížnost k ministerstvu spravedlnosti v Praze, které ji zaslalo výnosem ze dne 23. října 1930 k příslušnému jednání kárné radě mor. advokátní komory v Brně, kam došla teprve dne 27. října 1930. Podle § 54 zákona ze dne 1. dubna 1872, čís. 40 ř. zák. a čl. IV. zákona ze dne 16. listopadu 1906, čís. 223 ř. zák. jest stížnost proti usnesení kárné rady podati písemně v neprodlužitelné lhůtě 14 dnů po doručení usnesení u kárné rady, která učinila usnesení. Podle toho, co bylo shora uvedeno, jest zřejmo, že stěžovatel podal stížnost u příslušné kárné rady, kterou byla kárná rada mor. advokátní komory v Brně, po uplynutí lhůty v § 54 zákona stanovené, tedy opožděně. Třebas zákon sám výslovně nepraví, jak jest naložiti s opožděnou stížností, lze vzhledem k tomu, že jest lhůta ke stížnosti neprodlužitelná a že jest v kárném řízení šetřiti obdobně předpisů trestního řádu (viz rozhodnutí čís. 30 dis. sb. n. s.), vykládati smysl zákona jen tak, že nelze k takové stížnosti přihlížeti a že jest ji proto odmítnouti (obdob. § 1 čís. 1 nov. tr. ř. a § 467 posl. odst. tr. ř.).